

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-067/2015

Priština,
2. novembar 2016.

U postupku:

L. K.

Žalilac

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu od: Sylejman Nuredini, predsedavajući sudija, Beshir Islami i Krassimir Mazgalov, sudije, odlučujući po žalbi na odluku Kosovske agencije za imovinske zahteve (u daljem tekstu: KKIZ) br. KPCC/D/R/231/2014 (spisi predmeta upisani u Kosovskoj agenciji za imovinu pod br. KPA38058), nakon većanja održanog 2. novembra 2016. g., donosi sledeće:

PRESUDA

1. Odbija se kao neosnovana žalba L. K. na odluku KKIZ br. KPCC/D/R/231/2014, od 13. marta 2014. g.
2. Potvrđuje se odluka KKIZ br. KPCC/D/R/231/2014 u delu koji se odnosi na zahtev br. KPA38058.

Istorijat postupka i činjenično stanje:

1. Dana 23. oktobra 2007. g., L. K. (u daljem tekstu: žalilac) podneo je zahtev Kosovskoj agenciji za imovinu (u daljem tekstu: KAI), kojim je tražio potvrđivanje imovinskog prava nad stanom koji se nalazi u ul. Svetog Igumana, Prizren, prvi sprat, u površini od 100 m² (u daljem tekstu: potraživani stan).
2. Žalilac je podneo KAI sledeća dokumenta:
 - Pismenu izjavu M. L. i M. M. od 7. februara 2007. (br. 105)
 - Kopiju računa br. 199, od 7. maja 1999. g, sa adresom: S. Igumanova bb.
 - Kopiju studentske knjižice na ime K. K., od 25. decembra 1999. g., sa adresom: S. Igumanova bb.
3. Dana 25. januara 2008. g., KAI je izvršila obaveštenje o zahtevu na lokaciji potraživanog stana i utvrdila je da je jedna nepoznata lica zauzelo stan. Ta osoba je odbila da se identifikuje i nije potpisala obaveštenje o učešću. Takođe, 4. marta 2008. g., KAI je izvršila obaveštenje o zahtevu, objavljivanjem u glasniku KAI.
4. Niko nije učestvovao u postupku pred KKIZ.
5. KAI je pozitivno verifikovala pismenu izjavu od 7. februara 2007. g.
6. Dana 20. decembra 2013. g., KAI je zatražila od žalioca da podnese dodatne dokaze u prilog svog zahteva. Žalilac nije postupao po ovom zahtevu.
7. KKIZ je odlučila u odluci KKIZ da odbije zahtev. U svom obrazloženju (stavovi 10, 50 i 51), u relevantnom delu, KKIZ je istakla da je žalilac, u prilog svog zahteva, podneo samo dve pismene izjave, potvrđujući da su on i njegova porodica živeli u potraživanom stanu. KKIZ je

utvrdila da te izjave, bez druge potkrepljujuće dokumentacije, ne predstavljaju dovoljne dokaze da dokažu njegovo navodno imovinsko pravo. Stoga, njegov zahtev je odbijen.

8. Žaliocu je odluka uručena 27. maja 2014. g.

9. Žalilac je uložio žalbu na odluku KKIZ 12. Juna 2014. g.

Navodi žalioca

10. Žalilac osporava odluku KKIZ kao zasnovanu na pogrešno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju. On navodi da je on, suprotno zaključku KKIZ, bio vlasnik potraživanog stana pred nego što su on i njegova porodica bili prisiljeni da ga napuste usled oružanog sukoba 1999. g., On navodi da je on dobio stan od preduzeća „Liria“, za koje je radio u to vreme, kao nagradu za svoj trud. Uprava preduzeća „Liria“ je trebala da mu preda odluku o dodeli stana, ali zbog sukoba, to se nikada nije dogodilo. Da bi dokazao svoj radni odnos u preduzeću „Liria“, žalilac je podneo kopiju svoje radne knjižice. On izjavljuje da nije u stanju da podnese bilo kakve dodatne dokaze, zbog prethodnog pomenutog oružanog sukoba.

Pravno obrazloženje

Osnovanost žalbe

11. Vrhovni sud Kosova smatra da se dokazi koje je žalilac podneo, odnose samo na navodno korišćenje potraživanog stana od strane žalioca i njegove porodice u periodu 1998 i 1999. Međutim, nijedan od podnetih dokaza ne potvrđuje tvrdnju žalioca da je preduzeće „Liria“ njemu prenelo imovinsko prava ili vlasništvo potraživanog stana. Shodno tome, žalilac nije uspeo da dokaže svoje navodno imovinsko pravo nad potraživanim stanom.
12. Vrhovni sud zaključuje da je KKIZ donela pravednu i osnovanu odluku u potpunom i ispravnom postupku. Stoga, Vrhovni sud zaključuje da nije bilo povreda materijalnih ili procesnih prava i da nije bilo nepotpunog utvrđivanja činjeničnog stanja.

Zaključak

13. Prema tome, shodno članu 13.3.c Uredbe UNMIK-a 2006/50, izmenjene i dopunjene Zakonom br. 03/L-079 (u daljem tekstu: Zakon br. 03/L-079) Vrhovni sud je odlučio kao u izreci ove presude.

Pravna pouka

14. Shodno članu 13.6 Zakona br. 03/L-079, ova presuda je konačna i izvršna, i ne može biti osporena redovnim ili vanrednim lekovima.

Sylejman Nuredini, predsedavajući sudija

Beshir Islami, sudija

Krassimir Mazgalov, sudija EULEX-a

Sandra Gudaityte, zapisničar EULEX-a